

[Lønger]

Selve videregivelsen i begrænset omfang kan gøre ubodelig skade, ikke fordi videregivelsen i sig selv eventuelt skader noget, men alene dette, at risikoen er til stede, betyder, at faren for et tillidsbrud er til stede i langt større omfang, end videregivelsen faktisk sker. Derfor er det også vigtigt, at videregivelse af oplysninger begrænses så meget som overhovedet muligt, og det vil efter min mening være udtryk for en almindelig anstændighed, hvis en sagsbehandler orienterer klienten, allerede når bestemte oplysninger lægges på bordet, om, hvad der under hvilke omstændigheder ville kunne udleveres til hvem, også for på den måde at holde klare linjer og opretholde tilliden.

For det andet vil jeg gerne kort kommentere ændringsforslaget til offentlighedslovsforslaget, som kun SF og det radikale venstre og altså ikke socialdemokratiet har stillet sig bag. Det er et ændringsforslag, som også VS kan anbefale. Det drejer sig vel dybest set om, hvorvidt vi skal have indsigt i, hvad store og indflydelsesrige virksomheder forurener vores miljø med, eller vi af hensyn til virksomhederne skal give afkald på denne viden, og først og fremmest, om dette forhold skal stå i lovteksten.

For os at se gør det en vis forskel, og derfor er det et politisk valg, om man vil betone kraftigt, at der skal gælde aktindsigt i forbindelse med disse oplysninger eller man bare vil have det med så at sige i baglommen. Det er efter vores opfattelse vigtigt ikke blot at have disse muligheder, men også at få dem med i selve lovteksten. Vi ser gerne, at det ændringsforslag bliver vedtaget.

Vi havde også gerne set, at de ændringsforslag, som var til behandling ved andenbehandlingen, var blevet vedtaget, f.eks. spørgsmålet om begrundelsespligten for kommunerne. Vi havde gerne set, at det var trådt i kraft allerede 1. januar 1987 sammen med den øvrige del af loven, og vi havde også gerne set, at ændringsforslaget om indsigt i ansættelsesager, som VS stillede ved anden behandling, var blevet vedtaget.

Men disse og andre skønhedspletter til trods er der alligevel tale om en lang række fremskridt i forhold til den hidtidige lovgivning, også målt med VS-alen. De ændringsforslag, der er blevet forkastet, og det ændringsforslag, der formentlig bliver forkastet om lidt, er ganske vist skønhedspletter, men

på den anden side ikke tilbageskridt i forhold til den gældende lovgivning, og derfor vil vi nøjes med at betragte dem som færre fremskridt og alligevel under alle omstændigheder stemme for både forvaltningslovsforslaget og offentlighedslovsforslaget ved tredje behandling, fordi vi ud fra en samlet vurdering mener, der er tale om et fremskridt, og at der ikke er nogen tilbageskridt ved dem.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er med rette fremhævet af flere ordførere, at det har meget stor betydning for landets borgere og for sikkerheden i forvaltningen, at vi får vedtaget dette og de to følgende lovforslag. Det forekommer mig at være det helt afgørende. Det, der er drøftet i dag, er efter min mening så klart småting i forhold til det betydelige indhold og den væsentlige betydning, som hele denne lovgivning har.

Det drejer sig jo om forhold, der vedrører tavshedspligten, og diskussionen går mest på, om det skal stå i loven eller man skal angive det på anden måde. Det er navnlig fremhævet i forbindelse med det af SF og det radikale venstre stillede forslag, hvor jeg mener, at man bør opretholde den oprindelige tekst, fordi denne tekst rigtigt angiver, at der må være de nævnte muligheder for undtagelser.

Men så kan man spørge, om man har indtryk af, at vi på dette område nogle steder har set en for vidtgående fortolkning. Det mener jeg godt man kan sige man har, og så er det jo en meget naturlig vej, som jeg også angav i det notat, der indgik i folketingsudvalgets beretning, at man kunne udtale, at der burde være tilbageholdenhed med brugen af den nævnte undtagelse. Det er en naturlig måde at gå frem på i forbindelse med en lovs administration, og jeg står selvfølgelig ved, som også hr. Erik B. Smith med rette fremhævede det, det tilsagn, der her er givet med hensyn til administrationen af loven.

Jeg vil på samme måde sige med hensyn til bestemmelsen i § 27, stk. 1, nr. 6, at jeg ikke helt forstår meningen med, at man foreslår den bestemmelse slettet; den angiver jo noget rigtigt. Men det vigtigste er her, at såvel flertal som mindretal er enige om, at hensynet til den interne beslutningsproces kan begrunde tavshedspligt. Det udtrykker flertallet jo også i bemærkningerne.